

Uitspraak Commissie van Beroep 2014-021 d.d. 1 juli 2014

(mr. C.A. Joustra, mr. A. Bus, mr. J.B. Fleers, mr. F.P. Peijster en mr. J.B.B.M. Wuisman, leden, en mr. M.J. Drijfholt, secretaris)

Samenvatting

Beleggen, effectenlease. Belanghebbende is niet-ontvankelijk op grond van artikel 10.1 sub a van het oude Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening. Er is meer dan een jaar is verstreken tussen het tijdstip waarop belanghebbende van de feiten waarop het geschil betrekking heeft kennis heeft genomen of redelijkerwijs kennis had kunnen nemen en het tijdstip waarop de klacht aan de bank is voorgelegd.

[Klik hier voor de uitspraak in eerste aanleg.](#)

1. De procedure in hoger beroep

- 1.1 Belanghebbende heeft bij een op 10 juni 2013 bij Kifid binnengekomen beroepschrift de uitspraak van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening (verder: Geschillencommissie) van 24 april 2013 ter toetsing voorgelegd. Dit beroep is gebaseerd op artikel 22.1 van het Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening (oud) dan wel artikel 43.1 van het Reglement Ombudsman & Geschillencommissie Financiële Dienstverlening (nieuw), in beide gevallen in verbinding met artikel 5.1 van het Reglement Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening (verder: Reglement van Beroep).
- 1.2 De bank heeft een op 18 juli 2013 gedateerd verweerschrift ingediend.
- 1.3 Daarop hebben partijen nog een conclusie van repliek en een conclusie van dupliek ingediend.
- 1.4 In overleg met partijen is besloten geen mondelinge behandeling te laten plaatsvinden.

2. De procedure in eerste aanleg

Voor het verloop van de procedure in eerste aanleg verwijst de Beroepscommissie naar de aan deze uitspraak gehechte uitspraak van de Geschillencommissie.

3. Inleiding op de beoordeling van het beroep

- 3.1 De Beroepscommissie gaat op grond van:
 - hetgeen de Geschillencommissie onbestreden heeft vastgesteld en
 - de niet of niet voldoende weersproken inhoud van de stukken van het geding, uit van het volgende.
 - (i) Belanghebbende heeft omstreeks 14 februari 2001 na bemiddeling door [naam] B.V. met de rechtsvoorgangster van de bank een effectenlease-overeenkomst gesloten.

tussenpersoon aan [naam] kan worden toegerekend. Ten aanzien van dit laatste is van belang dat artikel 6:76 BW slechts ziet op de aansprakelijkheid voor gedragingen van hulppersonen die worden gebruikt bij de uitvoering van een verbintenis, waarmee niet zonder meer gelijk kan worden gesteld de gedragingen van een tussenpersoon bij de totstandkoming van een overeenkomst.

4.14.2 Het beroep van [naam consument] op ontbinding van de effectenlease-overeenkomst, zou slechts doel kunnen treffen indien komt vast te staan dat [naam] tekort is geschoten in de nakoming van de overeenkomst (art. 6:265 BW). De stelling van [naam] dat sprake is geweest van “misleiding” lijkt echter niet te zien op de wijze waarop [naam] de overeenkomst heeft uitgevoerd.

4.14.3 Wat betreft het beroep van [naam consument] op de schending van de (bijzondere) zorgplicht door [naam], staat voorop dat [naam] niet heeft bestreden dat zij haar zorgplicht heeft geschonden. Partijen verschillen van mening in hoeverre [naam Consument] gehouden is de door [naam consument] gestelde schade te vergoeden. Bij de beoordeling van dit geschilpunt zijn leidend de arresten van de Hoge Raad van 5 juni 2009 en 29 april 2011. Samengevat weergegeven komt het erop neer dat [naam] in beginsel tweederde gedeelte van de restschuld voor haar rekening dient te nemen en dat de door de klant betaalde rente niet voor vergoeding in aanmerking komt, tenzij de aandelenlease-overeenkomst naar redelijke verwachting een onaanvaardbaar zware last op de klant legt.

5. Beslissing

De Beroepscommissie handhaaft de bestreden beslissing.